

ÚJ FOLYAM. V. KÖTET

17. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. ÁPRILIS 22.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

A SZUSZ.

— Humorisztikus regény, írta Szabó Endre. —

VIII.

Urnak, bolondnak minden szabad.

(17. közlemény.)

E B U R A F A K Ó !

Közmondás.

De már ezt nem nézhette nyugodtan Kerekes Lajos. Csak azzal nem volt még hirtelen tisztában, hogy miképen boszulja meg magát az ő hatalmas princípálisán, ennek az ő illetlen magaviseletéért? Ha valamelyik maga-szörű úri emberről lett volna szó, nem sokat gondolkozott volna ő azon, hanem oda ment volna s azt mondta volna neki, hogy «pajtás, majd holnap leszabok a füledből egy cseppecskét», hanem hát a gróffal azt még sem tehettem, mert hiába! ő sem bírta magát egész a végletekig kivonni ama felfogás alól, hogy a gróf, az gróf és nagy úr, — s osztotta azt a felfogást, hogy urnak több szabad, s legalább is annyi, mint egy közönséges bolondnak.

Első dolga volt, hogy innen a táncsteremből valahogy kicsalja. Annak a módját mindjárt eltalálta. Felkacsintott a cigányókra, a kik már ismerték a szemejárását, s megértvén a kacsinást, hamarosan csárdást rántottak rá. A tűzoltóparancsnok elrikkantotta, hogy «Csihaj-haj!» s arra aztán összekeveredett az egész tánczó közönség.

Természetes dolog, hogy Ridi gróf sem maradhatott az ő elkülönített társaságában, t. i. az ő Fridrikével,

hanem alig hogy megpróbálta, ő is arra a barbar csárdásra illegetni magát, úgy dőfték vagy kétszer oldalba az ügyetlen csárdászók, hogy csak a fogát szította belé. Hanem mivel úgy tartotta, hogy még nem beszélte ki magát jól Judittal, nem akart «elállni», hanem széllyelnézett, hogy mit csinálnak a többiek a kezökkel-lábukkal, különösen pedig Garagulya Mihály rakoncátlan tánczát véve mintául, folytatta a csárdást; — a mi csakugyan nagyszerű látvány volt: fejével folyton olyan rángásokat vitt véghez, mintha valakinek integetne, hogy «gyere csak ide!» A lábát úgy kapkodta, mintha mezitláb volna és tüzes tepsit tettek volna a talpa alá. Fridrik mellette lötyögött egy kövér asszonnyal; az ő táncza is nagymértékben megérdemelte a közfigyelmet, tökéletesen olyan mozdulatokat tett, mint a vén varjú a hóban: egyszerre ugrált mind a két lábával.

Lassankint egész kör képződött körülök, rendkívül jól mulatva a két tánczósón. Kerekes meg el nem hagyta volna a csárdást virradatig.

Hanem végre valamelyik jókedvű fiatal ember az ebédlőből kerülve be, a grófok tánczára olyan hangos

kaczagásba tört ki, hogy Fridrik megállt s mérgesen nézett oda. Tánczosnéja, a kövér asszony, felhasználta az alkalmat s azt mondta neki, hogy «talán már elég is lesz, Fridrik úr».

— Elég? Hát vége van már?

(Azt gondolta a boldogtalan, hogy a csárdás is bizonyos számú figurából áll, mint a négyes.)

— Nincs ennek soha vége, — felelt a tánczosnéja, — de akkor vehetünk neki véget, a mikor akarunk.

— Ah! du lieber Gott! — sóhajtott fel örömei Fridrik, aztán nagyot fujt, megtörülte a homlokát, ki-nyujtózott, mintha valami nagy robotban viselték volna meg a csontjait, aztán ott hagyva a kövér asszonyt, oda fordult az urához:

— Exczellencz, gé má! Hiszen nem muszáj ám ezt végig táncolni, — tette hozzá felvilágosításul, — aztán nézze csak: ez a xindel úgy látszik, mulat *rajtunk*.

A grófnak különben sem volt ellenére az ajánlat, mikor pedig ő is megnézte az oda csoportosult xindelt, megharagudott s alig sikerült nyájassággal ültette le Juditot, aztán Fridrik kíséretében elindulva, haragos, lenéző pillantást vetett a csoportra, mely a fenyegető tekintet hatása alatt egyszeribe elhagyta a nevetést, mosolygást és igyekezett oszolni.

A kijáratnál Kerekes Lajos botlott elibe, mintegy véletlenül.

— Hát abban hagyta a tánczot, gróf úr? Hiszen most jön még csak a frisse, a «kopogós».

— Eh, erdeg vigye! Bolond táncz. Soha se-tánczolok ötöt többet.

— Akkor hát jerünk be vissza: jobb is ott elpocharazni.

A gróf némileg enyhülni kezdett, hogy ez a fiskális is jární kezd körülötte, a ki pedig nem szokott ám soha hizelegni.

Kerekes nagy tisztelettel nyitotta ki a gróf előtt az ajtót, aztán a mint a gróf belépett, még Fridriket is beeresztette maga előtt, a mi végképen kibékítette a németet is.

A szomjúság a táncz után lerítt Ridi gróf arczáról. Kerekes már útközben rendelkezett a kocsmárosnál, hogy pezsgőt hozzanak: abból mindjárt töltött s folytatták a pityizálást, Fridriknek is megengedettett a leülés, s ő egy másik asztalnál állította fel a maga ütegét a boros palaczkokból.

A gróf hamarosan jókedvre derült, mert Kerekes kifogyhatatlan volt a töltögetésben.

— Hallja, barátom, magá nem is olyan rossz ember, — szólt igen barátságos hangon a fiskálishoz, — még a legkülömb a városban: van modorá....hehehe! szeretem az ilyen fiatal embereket.

Kerekes billentett a fejével s újra töltött.

— Á propos! — vette fel a gróf újra a beszédet, egész közel hajolva Kerekeshez, — az a csizmadia-lány nem is rossz, nicht schlecht....csak egy kicsit durczás, mi?

— Az a! Igyunk, gróf úr.

— Á-propos! Tudja, barátom, én magának valami új foglalatosságot találtam. Van egy könyvtáram: azt kellene rendezni...

— Jaj, ahoz én nem értek, gróf úr.

— Nem? hát ki értene ához?

Kerekes mosolygott.

— Tudnék egyet...az nagy tudós hireben áll.

— Ugyán?

— Itt lakik...őni! itt is van: Loncsár András.

— A csizmádia? Nézett nagyot a gróf, nem tudva, hogy tréfára vegye a dolgot, vagy komolyra?

— Ej, hisz az csak teszi magát csizmadiának. Több tudománya van, mint a debreczeni kollégiumnak.

Már erre megint feltette az orr-csüptetőjét a gróf, s átnézett arra az érdekes emberre, a ki csak tréfából csizmadia, valóban pedig tudós.

— Interessant! — végzé a szemlét Ridi gróf, — hát beszéljünk vele mindjárt, hívja ide barátom.

Már egészen demokrata volt. Eszébe sem jutott, hogy ő most egy fiskális ül az asztalnál s nem sokára egy csizmadia is barátkozni fog vele.

Kerekes oda kiáltott Loncsárra, hogy jöjjön csak át, a gróf úr hivatja. A köz- és váltócsizmadiát megint elfogta a váratlan, magas megtiszteltetés miatti nagy izgatottság s zavaródottan állt fel, megtörülte a száját az asztal abroszába, kifujta az orrát s tisztességtudással lehajlott, hogy az asztal alá köphessen, s ezek által eleget vélvén tenni a megkívántató neki-készülésnek, tempós lépésekkel ballagott át a gróf asztalához, meghajtotta magát, aztán katonásan megállt, fejét félrebillentette, olyanformán, mintha a bal szemével a szoba felső szögletét, jobb szemével pedig a gróf csizmájának az orrát akarná látni s megszólalt:

— Nem lévén hivatlan, várandós vagyok.

— Was sagt er? — fordult a gróf Kerekeshez.

— Üljön le, Loncsár úr, — mondá Kerekes, felelet helyett.

De az rendreutásító tekintet vetett a fiskálisra s daczosan felelt:

— Nem az úr az ültetvényes: majd ha a méltóság szózatát hallom.

A méltóság megértvén a szóváltást, meglepő barátsággal kínálta meg Loncsárt egy székkal; Loncsár leült, de úgy, hogy háttal igyekezett Kerekes felé. Ridi gróf

a nagyobb barátság kimutatására mindjárt meg is kínálta a csizmadiát egy pohár pezsgővel. Loncsár behunyta a szemét, úgy kapta be az italt.

— Hállok, hogy magá nem olyan jó csizmadia, mint a milyen tudós: hán?

— Már csak a csizma-teremtésben is remeklek, — mondá mosolyogva Loncsár.

— Nu, jól van, jól, — de hogy nagy tudományú ember.

— Esmérem a nagy Á-t, — szerénykedett Loncsár, de olyan büszke arczezal, mintha azt mondta volna, hogy a világ minden tudományát ő csinálta.

nák jönni, hát májd magának azt kell mondani, hogy nem csizmadia, hanem az én udvari tudósom. Mi?

— Az is könnyen megy, — magyarázta Loncsár, — tudom én azt is, hogy miben gyökeredik a tudós urak tudós-mivolta: csak egy pápaszemet kell az embernek az orrára feltenni — és készen van a tudós.

— Bravo! — nevetett a gróf s újból felfogták mind-

— Hát nekem van egy könyvtár... azt kell rendezni. A fiskális azt mond, hogy azt az egész városban csak magá megtud.

Loncsár az asztalra feltett keze hóna alatt vissza nézett a fiskális-ra: nem akar-e az vele valami tréfát űzni? de Kerekes egész komolysággal ült ott és helyben hagyólag intett a fejével. Loncsár uram megnyugodt.

— Ha csak az kell, — válaszolt a csizmadia, — hát behozzuk a könyvtárba a rendszert. Mert azt mondja a böles, hogy «ordo est anima rerum.»

Hogy mit mond a böles, azt ugyan nem értette meg Ridi gróf, hanem a latin szavak után azt igen is, hogy a csizmadia csakugyan nagy tudós.

— No, jól van, — de tudjá, odá májd tudósok fog-

nyian a poharat és ittak, — aztán kell venni magának egy segítséget.

— Ejnye, bizony ez nagyon alkalmas lészen: Savanyú Mihály uram nagyon jó lesz rá. Éppen itt is van.

— Nu, hijjon ötet ide.

Loncsár felugrott, oda ment Savanyúhoz s vitte át őt is a grófhhoz. Fridrik miatt gyűlhetett már a xindel a grófia körül, nem törődött vele; már a harmadik üveg magyarádit nyakalta, s egész demokrata hangulatba jött ő is, mint az ura.

Mire Savanyú Mihály is elhelyezkedett a gróf mellett, a ki már ölelgetni kezdte őket, beütött a szünóra s a cigánybanda bejött a «disz-terembe» és rákezdte ott a muzsikálást.

A gróf vigan rikkantott a cigányokra, hogy huzzák rá, aztán megint sorra kínálta asztal-társait pezsgővel, mely alkalommal az a furcsaság történt Savanyú Mihálylyal, hogy az ő szokott józan bambaságával elefejtvén inni, a gróf felkapta a pezsgős poharat s annak tartalmát úgy odazuhintotta a jámbor Savanyú arczára, hogy az alig birt kinevetni a léből a kegyes tréfálóra. — A cigány valami szép hallgató magyart játszott, hanem azt Fridrik czepledinek hallgatta s bele-danolt, hogy:

«*Jo, herst, wenn's d'mer all's auf's Kastl legst
Was blab' ma nachadem,
Aber aussì, aussì, aussì, aussì
Aussì mücht i'gehn*»

a gróf bele-bele jodlirozott, segítve az inasának; Garagulya Mihály oda állt a czimbalmos elé s úgy ropta a verbungost, hogy már tekenőre tánczolta a padlót. Lonesár András és Savanyú Mihály közt megkezdődött az a proceszus, mikor az egyik az okosság letráján lefelé, a másik pedig felfelé halad, a gróf már nem győzte őket ölelgetni s végre bruderschaftot ivott mind a kettővel.

Kerekes pedig, miután tréfája pompásan sikerült, kereket oldott s bement a bálterembe Juditot mulattatni.

Elmult egy, két, három óra.

A bál-teremben hiában várták a cigányokat: a gróf nem eresztette őket. Itt kell nekik muzsikálni. A kit elől-utól kapott, azt mind oda hitta az asztalhoz, hogy kocczintson vele s mikor egyszer egy asszonyt látott meg az ajtóban, a mint az bodros, fehér fejkendőjében beleskelődött, oda szaladt, derekon kapta azt minden szabadkozása daczára s addig járta vele a czepe dlitt míg az majd összerogyott. Nem volt pedig az az asszony más, mint Varangyékos Rézi, a ki a konyhában elvégezvén a dolgát, eljött bámolni.

Végre a bálteremben megunták a dolgot, azaz meg-unta Savanyú Ágnes: boszusan összepakolt, felhuzta az en-tous-cas eszímait s haza ment. Hogy milyen losszus lehetett, bizonyította az, hogy elefejtette azt is: milyen óvatossággal kell a sár-eszímában járni s ha nincsenek ott emberek, a sár közepén virradt volna fel.

... Ridi grófot Savanyú Mihály czimborája vitte haza — a hátán.

(Folyt. köv.)

KITÖRÉS.

Urnö: Jutka, aztán ha jóllakol, elmegy a postára
Cseléd: Tudok is én jóllakni maguknál!

AZT HISZI.

- Te már megint szivarozol?
- Mit megint?... hisz nem hagytam én abba?
- Tudom, de kitől kaptad?
- Micsede? te azt hiszed, hogy a szivar pafan?

A KAPU ÉS DIJNOK.

Portás: Ejnye, hát már megint nyikorog az a kapu; pedig ma kentem meg.

Nyomoroghi: Nem a kapu nyikorog, én vagyok itt, kérem.

Portás: Vagy maga az. Megkenhetné már egyszer a gyomrát.

BIZONYOS.

Biró: Milyen idős?

Tanuló asszony: Biz' én nem tudom, kérem.

Biró: Mit? Nem tudja? Hiszen hogy idős, az csak bizonyos!

NAGYKORU LEÁNY SÓHAJA.

«Istenem, istenem! az ó-hor pedig milyen kapós!»

STYEFIK, FAYÁGÓ DALA.

Nincsen nekem nagyobb ellenségem:
Ha azt mondják vén a feleségem.
Eszembe jut régi legénységem.
Még a *bagó* is keserű nekem.

- Szabad kérdenem, ön is utazó?
 = Igen!
 — S miben utazik, ha szabad kérdenem?
 = Miben utazom?
 — No igen, milyen üzleti ágban?
 = Vagy úgy? Hát művészetben.
 — Most hallom először...
 = Igen: én vándor-színész vagyok.

MI LEHETNE MÁS.

- Nézd csak te Gyuri: miféle ez?
 = Hát nem látod? Ez olyan, a ki katonaságot tanul,
 hát mi lenne más, mint katonainas?

KÉSŐN JÖTT.

- Hány az óra? — kérdi az asszony hazatért férjét.
 = Egy fertály tizenegyre, — mordul az.
 (Az óra elüti a kettőt.)
 — Látod, nem igaz, mert már két óra.
 = Ejnye, a fáját! hát már az órának jobban hiszel,
 mint nekem?
 — No, mert ütött.
 = 'Sz ha csak az kell, akkor hallgass, mer' én is
 ütök mindjárt!

HA...

- Hej Klári, Klári, eszem a szívedet: ha tudnád,
 hogy mennyire szeretlek, hát akkor...
 = Hát akkor?
 — Meg nem állnád, hogy egy pohár sört ne fizess
 nekem.

AZ ÚJ NEMES.

- A családfőt nemességre emelték. A rokonok gratulálnak.
 Az anya szoptatja a legifjabb csemetét s egyszerre felkiált:
 — Nézzétek csak! nézzétek, milyen büszkén szopik
 ez a kis (kurta) nemes!

JÓL ADJA!

- Szünóra után: Szabad kérem, nagysád, egy fordulóra?
 Kisasszony (éjfélleg csak ült): Jaj, hát már megint?

A RÖVIDLÁTÓ.

— Ugyan ki integet ott nekem a kendőjével? Pá, pá!

— Ugyan tisztelt uram, majd én is kérném a lát-csővét egy pillanatra.

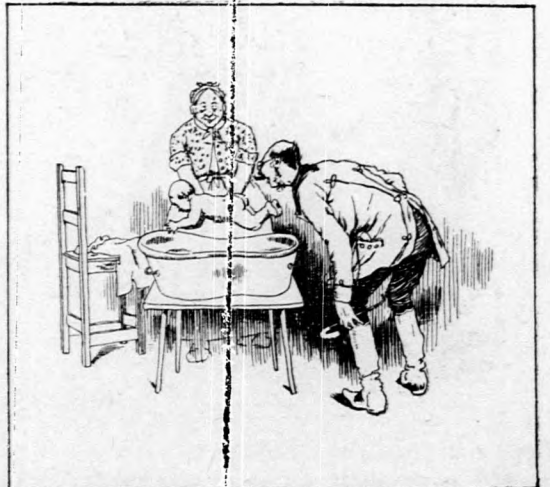
— Ejh! ez már jó gondolat a várostól, hogy a lö-czákat kipárnáztatja.

— Nagysád, kérem, nem a kegyedé ez a zsebkendő?

— Ni, de jó, hogy azt a tálat ide állították.

— .Jaj, beh szép baba! Tökéletes az édesmamája.

A SIRÁSÓ FELSÓHAJTÁSA.

— No, ez már mégis sok! Még a sirban sem hagynak az embernek békét!

A LUDASI BIRÓ PESTEN.

Valami ügyes-bajos dolga akadt a községnek, elküldte a bírót meg a jegyzőt, járjanak el benne Pesten, a miniszternél, a ki bizony holta napjáig hálás lehet irántok, mert a faluban sok borát megitták a kormánynak, ennél fogva sokan is «szavaltak» rá.

Szóval rászolgált a falu, hogy bajában segítse a miniszter.

Felkerekedett hát a falu «pennája» és «botja».

Beszálltak az «Orient»-be; vacsora után mindjárt lefeküdtek, mert nagyon elfáradtak a sok csetlés-botlásban.

Hallja a jegyző, hogy a bíró forog az ágyban, s olykor nagyokat sóhajtozik; oda szól neki:

— Mit sóhajtozik bíró uram?

— Hát a bundám után sóhajtok.

— Mi a kőnek volna az kelmednek?

— Nagyon fázom, kérem alásan.

— Fázik?... a paplan alatt?

— Tán álmodni tetszik kérem, hol volnék én itt a padlam alatt?

— Ki beszél padlamról; azt mondom, hogy fázhatik bíró uram a paplan alatt?

— Micsoda az, kérem alásan?

— Mi? hát a mivel takarózzik.

— Nem takarózzom ám én semmivel.

Gyertyát gyújtott a jegyző, hát látja, hogy rajta fekszik az atyafi a paplanon.

— Evvel takarózzék kelmed; ez a paplan; — szólt kihúzza alóla.

— Ez-e? A fránya üsse meg... azt hittem, hogy erre feküdni kell...

Reggel jó későn ébredtek fel; az utcákon már régen zsi bongott a nép.

— Aunye, jegyző úr! de szép a csizmám! Milyen fényes, tükör helyett lehetne használni, — szólt a bíró.

— Bizony, bíró uram, kifényesítik azt itt, de meg is kell ám érte borsosan fizetni.

— Meg-e? Oszt' mennyit?

Tudta a jegyző, hogy a lébbeliek talpára rá szokták írni a szobák számát, azt mondja:

— Nézze meg bíró uram! — rajta lesz a talpán.

(A szobájuk száma 84 volt.)

Megfordítja a bíró a csizmát, oda van írva a talpára 84; forgatja össze-vissza; nézi magát a szárában.

— Hát csakugyan 84 krajczárt kell fizetni ezért a puczolásért? — szólt végre szomorúan.

— Annyit bizony, bíró uram.

— Oszt' egy emberé az a tenger pénz, jegyző úr, a mi a puczolásból bejő?

— Egyé bizony.

— Aunye, jegyző úr, de gazdag lehet az.

Elmentek este a színházba; csak nézdegél szerteszét a bíró, egyszer megáll.

— Mért nem ül le, bíró uram? — szólt a jegyző.

— Hová üljek, kérem alásan?

— Hová? Hát valamelyik székbe.

— Hiszen bársony, vagy mi a tatár ez?

— Mindegy az, de arra való, hogy leüljön az ember.

— Arra? De hátha nem szabad?

— Dehogyan nem, csak üljön bele.

— De hogy üljek le, kérem alásan, hisz a gazda egy szóval sem mondta?

— Ne is várja azt kelmed, csak üljön le.

— No hát leülök, de ha baj lesz, nem én számolok.

Lassankint gyülekezett a közönség; valahányszor egy új arezot látott a bíró, mindig faggatta a jegyzőt:

— Kicsoda ez kérem?

— Nem tudom, bíró uram.

— Hát nem tetszik ismerni?

— Már hogy ismerne a.

— Hát hogy lehet a?

Valami bolondos dajabot adtak; a bírónak nem tetszett az egészből semmi sem, csak «az öreg ember»; mindig azt leste, mikor jön ki már a színpadra: azon lehet igazán nevetni.

Hajnalban a jegyző felébred valami csoszogásra, hát látja, hogy a bíró már elkelt.

— Mért kelt fel bíró uram, hisz jókor van még.

— Nem akarom ám, kérem alásan, hogy a csizmám megintelen kivigyék puczozálm; drága nagyon az a kis fényesség, a mit ráháznak.

Este nem nyugodott a bíró, míg a színházba nem mentek; most már nem kérdezte a jegyzőt, szabad-e leülni, hanem egész ottöniasan belevágta magát egy székbe.

— Ugyan kijön-e az öreg ember, mit tetszik gondolni?

— Nem tudom, bíró uram; — felelt a jegyző.

— Hát hogy lehet a? — csodálkozott a bíró, hogy van valami, a mit a jegyző úr nem tud; ő ezt nem hitte volna sohasem, s íme Pesten már másodszer mondja a jegyző úr: «nem tudom».

A szomszédjait is kérdezgette a bíró:

— Ugyan, kérem, nem tudják: kijön-e az öreg?

— Jegyző úr, kérem, nem ér e' most egy fadorombot se; gyerünk innét, hisz az öreg nem jön ki; talán beteg lett szegény?

Nem birt vele a jegyző, ott kellett hagyni a színházat.

Az uton is mindig azon évelődött, hogy miért is nem jött ki az öreg.

De még otthon a komának, meg a sógornak is azt mondta:

— Tudják, csak a' volt kár, hogy az öreg másnap ki nem jött; ő nélküle nem ért az egész egy ütet taplót.

Himfy Géza.

MEGMONDTA.

Előadja a közgyűlésen a bíró, hogy a kalváriára illő volna a keresztek felállítását, ne csufolnák őket a szomszéd falubeliek; hiszen nem is sok volna a költség.

— Hát hiszen a két lator, hál' Istennek közülünk is bőven kikerülne, — mond körültekintve az érdemes gyülekezeten egy gömbölyű hasú esküd; — de hol vegyünk Krisztust?

SZÉP VENDÉCSÉG.

— Tudod-e te czimborá, hogy én ennek az úrnak két hónapig voltam vendége.

— Ugyan ne hazudj már..... hiszen ez olyan finom úr....

— Hát persze hogy az: királyi ügyész; a Fortunában voltam nála szállva.

PRÓZAI.

Két ifjú beszélget egymással.

— Te Bandi mi az a prózai ember?

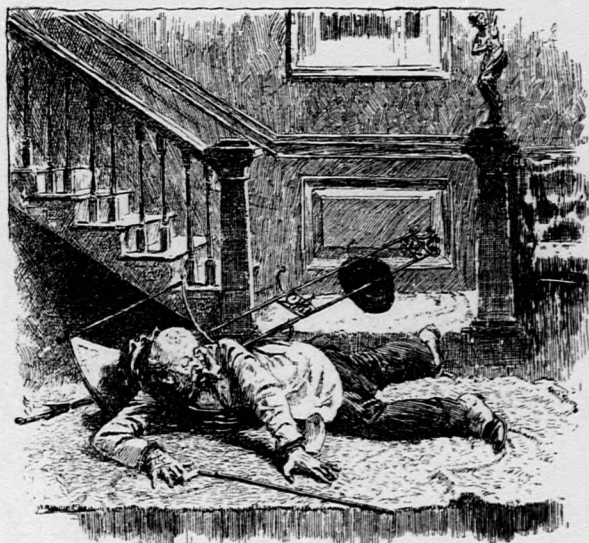
— Prózai ember? hát pajtás olyan ember, a ki vacsorálni is szokott.

JÓ TANÁCS.

— Te mit tanácsolsz, elvegyem Evelinet, vagy ne?

— Hát pajtás próbáld meg.

BANKETT UTÁN.

— Hm, hm! Annyira berugtam volna, hogy már az állványt is feldöntöm, vagy annyira, hogy az állvány is feldönt engem?

ILLUSZTRÁLT NÉPDAL.

«Be van az én szűröm ujjá kötve.»

Apa: Ejnye, Liza, hogy mersz te olyat mondani a mamának, hogy «rossz» — most menj mindjárt hozzá, tedd jóvá a hibádat s mondd neki, hogy sajnálod, a mit mondtál.

Liza: Mama, sajnálom, hogy rossz vagy.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

K-n B-t. (Lva.) Az ön esete igazán furcsa! Azt írja: megellette az «Üstökös»-ben az ön beküldött, dolgát, *csak* hogy poétai mezbe öltöztetve s nem azon aláírással, a melylyel ön kérte. — Eszünkbe jut erről, hogy ön is úgy lellet meg a maga dolgát, mint az egyszeri inas a bába-asszonyt: «Megleltem a bába-asszonyt, csak hogy nem a Sándor-utcán lakik az, hanem a Drottya-utcán, aztán nem is bába-asszony az, hanem kovács-legény.» Vagy az eszébe se öllött önnek, hogy azt a dolgot más valaki is beküldhette? — *Cs-y K-n.* (Bpst.) Szépen indul, csúful végződik. Nem nekünk való. — *K. K.* (Tplcz.) «A csirke mint házasság-közvetítő» — nem alkalmas. — *P-r G-a.* (Kmrk.) Gyarló rajzok. — *Forgó.* Jaj, «Forgós-adtái is!» hát hogy képzél már olyat, hogy ezt

ki lehessen adni. — *P-sz A-n.* (Bpst.) Versnek vers, de humorisztikusnak, vagy csak elmésnek is — gyöngve valamennyi. — *Sz-ry E-l.* Kézirata rendelkezésére áll. — *M--s.* A furfangos vendéglős megjelent az «Üstökös»-ben tavaly, azzal a kis külömbiséggel, hogy a czime «furfangos kereskedő volt;» a «fordított opera» közölhető, de persze nem az ön rajzával, a melyet — szeretjük hinni — nem azzal a szándékkal küldött be ön, hogy megjelenjék? — *H-y L-ó.* (Bpst.) Megragadt egy-kettő. Hanem t. példáját csak valamivel hosszabb munkásság után adhatnánk. — *Pr-k S-r.* (Bpst.) Tegyen próbát. — *H-s H-k.* (K-Krs.) Régi dolgok ezek egytől-egyig. — *Siczky.* (Szlnk.) Jó kis élet. Talán már a jövő számban. — *Sz-k A-n.* (Lva.) Nem közölhető. *Több kéziratról.* jövőre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.** (Lakása: József-körút 48.)

«**Az Anker.**» Az Anker élet- és járadékbiztosító társaság Bécsben április 12-én tartá 29. évi rendes közgyűlését gróf Zichy Ödön elnöke alatt. Az évi jelentésből kitűnik, hogy az üzlet az elmúlt évben is nyert terjedelmében s úgy a biztosítottaknak, valamint a részvényeseknek egyenlő kielégítő eredményt nyújtott. 1887-ben ajánlatok 19.473,699 frt összegben nyújtattak be és az év folyamán 7232 szerződés 17.582,615 frt tőkélre realizáltak. Az Anker az 1887-iki évben halálesetekért, visszavásárlásokért, túlélési járadékbiztosításokért 1.037,631 frtot, a társulási tagoknak 4.286,449 frtot és kölesön fejében a biztosítottaknak 252,072 frtot fizetett, míg a díjtartalék emelésére 1.754,830 frtot fordított. Az előny a biztosítottak részére abból tűnik ki, hogy a társulási tagok a részletben befizetett 2.093,913 frtrét 4.286,449 frtot, azaz a betétet 7%-os kamatok-kamatozásával, a túlélésre nyereményrészszel biztosítottak nyereményeül a bizt. tőke után 25,17%-ot kaptak, ellenben a halálesetre nyereményrészszel biztosítottakra nyereményül az évi díj 26%-a jutott. A társulat kezességi képessége

a túlélési társulás 14.801,137 frt alapján kívül a következő alapokból áll: a túlélésre nyereményrészszel biztosítottak alapja 5.882,467 frt, díjtartalék és nyeremény-alap a halálesetre nyereményrészszel biztosítottak részére 2.170,345 frt, díjtartalék a halálesetre és túlélésre nyereményrészszel nélkül biztosítottak és járadékbiztosítások részére 8.025,833 frt, ehhez járul még a részvénytőke 1.000,000 forintra és a tőke-tartalék külön tartalékokkal 1.659,117 frt, összesen 33.538,961 frt. A társulat összes vagyona 34.513,072 frt. — A befektetést illetőleg megjegyzendő, hogy egy rész bécsi és budapesti házakban van elhelyezve, melyek az évi leírások folytán jóval a valódi értékén alul szerepelnek a mérlegben. A vagyontulnyomó része jelzálogos biztosítékokat nyújt és állami garanciát élvező elsőrangú értékekben van elhelyezve, mely körülmény a fölülvizsgáló bizottságnak alkalmat nyújtott elismerőleg hangsúlyozni, hogy a társulat befektetéseinél szigorú óvatossággal jár el s a biztosítási alapok és tartalékok szükségesnél nagyobb gyarapítására különös gondot fordít.

Siketeknek.

Valaki, ki egyszerű szerrel 23 évi siketség és fülharsogástól meggyógyított, hajlandó ennek németnyelvű leírását bárkinek is **ingyen** megküldeni. Cím: **Institut für Taube, Wien, IX., Kolingasse Nr. 4.** 5669

Szakállnövesztésre az egyetlen, legbiztosabb és legszilárdabb szer **Bosse Pál EREDETI MUSTACHES-BALZSAMJA.**

A siker biztosítva 4—6 hét alatt. A bőrre teljesen ártalmatlan. Bizonyítványok öbbről hozatnak nyílvosszra. **Szállítás titkárás mellett, utánvét is. Egy szezencze jrt 1.80.** Kapható **Budapest**en: Dr. Budai Emil, városi gysz. a Szt. Háromság-hoz, Városházter. **Bécsben:** Weis J. gyógyszerárban a «szerecsenhe» Tuchlauben, 2 szám

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legújabb égvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital, kitünő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyagruznál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

439

PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság könyvkiadói hivatalában (Budapest, Kecskeméti-utca 6) kapható:

NÉPSZERŰ CSILLAGÁSZATTAN

Az égboltozat egyetemes leírása.

Irtja: Flammarion Camille. Fordította: Hoitsy Pái.

360 ábrával, színes könyvnyomatok és csillagászati térképekkel. — 2 kötet

Füzve 8 frt. Diszkötésben 12 frt.

FÉRFI ÉS FIU RUHÁK

a tavaszi idényre legújabb divatszerint.

Uraknak:

Egész ül öny	11	frttól 40	frt
Kabát és mellény	8	30	•
Felülő	10	35	•
Nadrág	3	12	•

Fiúknak:

Egy öltöny rövid nadr.	3	frttól 10	frt
Egy ölt. pant. és mell.	8	20	•
Felöltő	6	16	•

Szövetmaradékok méterenkint 1 frt 20 krtól 7 frt

Erdélyi szövetek mintái nálam megtekinthetők. Szövetmintákat bárkinek készsággal küldök, csak tudatni kérem, hogy mily ruhához kívántat ak.

FORSTER JENŐ

legmegbízhatóbb férfi ruha üzlete,

BUDAPESTEN,

VI., Andrássy-ut (októgon-tér) 48.

Nickolett (oktogn) kávéháza mellett. 530

KUNTNER J.

ÉTTERMEI

Régi posta-utca 11. sz. a.

legfinomabb „pilseni sör“

a polgári sörházból.

Déli teríték 60 kr.

Leves, marhahus, sauce v. főzelék, pecsenye, saláta, tészta, sajt.

Esti teríték 50 kr.

Assiette pecsenye, saláta, sajt.

Brünni szöveteket

egy elegáns

tavaszi vagy nyári öltönyre

3-10 méter azaz 4 bécsi rőf szelvényekben.

frt 4.80 ig-n finom

frt 7.75 legfinomabb

frt 10.50 legeslegfin.

valódi gyapjuktól,

valamint felöltő-szövetek, sima és selyemmel átszőtt kamgarn, cztr-názott mosószövetek uri- és liu-öltönyökre, méterje 55 kr, egyszerű szélességű, szétküld **utánvétet** a szolid és reel czégek elismert

SIEGEL-IMHOF

finom posztógyári raktára, BRÜNNBEN.

Nyilatkozat: Minden szelvény hosszúsága 3-10 mtr és 153 cm szélességű, tehát egy tökélet: uri öltönyre elégleges. Ezen czégek ismert szoliditása kezeskedik a ról, hogy mintaszerint választott színű szelvények szállításra. Ezen szövetek olcsó árak és szép kiállításuk miatt elsőrendűek és minden más gyártmány felett, előnyben részesülnek. Kivánatra a fenti raktár bárkinek **mintákat ingyen és bérmentve küld.** 5575

A PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában megjelent:

MAROSSZÉKI

TÖRTÉNETEK

Irtja **JAKAB ÖDÖN**

Gyárfás Jenő rajzaival.

Ára 2 forint.

FRANCZIA-MAGYAR

SZÓTÁR.

Szójegyzék és nyelvtani megjegyzések a francia akadémia és a legjelesebb francia szótárírók után, 3 nagy kötet, füzve 10 frt, kötve 12 frt.

Legalkalmasb ajándék!

STERNBERG ÁRMİN

hangszergyára Budapest, VII., Kerepesi-út 36.sz.

A Rókus-kórház áttellenében.

A Rókus-kórház áttellenében.

LEGÚJABB HARMONIKA-FUVOLA 12 billentyűvel, kellemes hangokkal: bárkinek igen kellemes mulató-eszköz. Ára 2 frt.

Mindenemű hangszerek nagy raktára. 200 képpel díszített nagy hangszerkatalógus kívánatra ingyen. Harmonikáról külön árjegyzék. Javítások pontosan teljesítettek.

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plom-bokat, jótállás mellett; árak mérsékeltek.

Eladatott eddig 70.000 darab bel- és külföldön

Legujabb találmány!

Várady Béla szabadalma

Az általam feltalált és minden államban szabadalmazott gomblyuknélküli

FÉRFI-INGEK

immár nem csak a hazában, hanem messze: annak határain túl is, a férfi világot majdnem teljesen meghódították, s így talán fölösleges ujabban kiemelni, hogy az én «Patent-ingeim» **kényelem, czélszerűség és tartósság** tekintetében, de még **elegancia** szempontjából is minden eddigi gyártmányt kétségtelenül tetemesen felül mulják.

Árak **2 forint 50 krtól** feljebb.

Jelen hirdetésemnek czélja csupán az, hogy tudassam a nagyérdemű közönséggel, miszerint csakis azon ingek valódiak, és felelnek meg igazán a czélnek, a melyek itt **látható** és törvényesen lejegyzett **védjeggyel** vannak ellátva. Ezen ingek itt Budapesten, csakis nálam kiskid-utczai üzletemben, s vigéken pedig az általam egyedárusággal megbízott következő czégeknél kaphatók: **Nagyváradon: Beczkay Lajos, Szombathelyen: Dukasz Samu, Szegeden: Krausz és Popper, Szatmáron: Paskuj Imre, Aradon Rosenberget és Klein, Pozsoonyban: Seifert József, Kassán: D. Strausz, Eszéken: Miskolczy Miksa, Temesvárt: Koch Ármin, Debreczenben: Schwarcz M. Benó uraknál, Hamburgban: Heinrich Kolbe, Graz: Ad. Szeiszter & E. Niemann.**

Kiváló tisztelettel

Várady Béla,
IV., Kishid-utca 9. sz.

Eladatott eddig 70.000 darab bel- és külföldön

Eszaki teng. fürdők és légyógyhelyek

Körülbelül 40 kilométer hosszú, egyenes part, folytonos hullámzás, teljesen szabad életmód, mérsékelt árak. Julius 1-éig, és szeptember 1-től szállodák és magánlakásokban $\frac{1}{3}$ -addal olcsóbb. **1884-ben 290, 1885—360, 1886—4300, 1887—5400** vendég fordult meg.

Újonnan berendezett: Gőzuti-tengertől a fürdőig. Hajózás és vadász-sport. Új nagy meleg fürdőház gőzfürdővel. Fürdőgyógytár Westerlandban.

Syllt fürdő képes leírása minden könyvkereskedésben. Prospektusok- és uti terveket küld a fürdőigazgatója, Westerland-Syllt.

Elegáns uri- és fiu-ruhák

a legjobb és legdivatosabb szövetekből, jól dolgozva, bámulatos olcsón, csak a 20 év óta fennálló, jó hírnevű

Presburger Vilmos
czégnél
Budapest, Király-utca 26. sz.

Felöltő.....	10—20
Mentschikoff.....	12—20
Öltönyök.....	12 24
Sacco.....	6—15
Nadrág.....	4—10
Fiúfelöltő.....	6—10
Fiú öltönyök.....	8—15
Gyermeköltönyök.....	3—8

Megrendelések mérték szerint finoman kiállítva. Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek. Nagy választék posztó és gyapjú szövetekben gyári áron.

A Gleichenberg

melletti

János-forrás

a legjobb, legtisztább és

legolcsóbb szénsavdús savanyúvíz,

mely borral vagy gyümölcs-szörppel vegyítve

kitünő üdítő italt nyújt.

A légzési szervek és a gyomorhurutainál ugyszinte hólyagbajoknál a legjobb sikerrel használják. Kapható minden füszerkereskedésben és vendéglőben. Magyarorsz. főraktár:

Schleinz Károly és társainál 5763
BUDAPEST, VIII., Stáció-utca 47. szám.

VÉGELADÁS

40—50%-kal leszállított árak mellett az üzletág változtatása miatt.

És pedig nagyobb mennyiségű porcelán, fayence, fém- és bronc-árak, függő- és szta. lámpák.

MELSTORY BUDAPEST
Haas-palota.

HIRDETÉSEK

az Üstökös részére felvételnek kiadóhivatalunkban

BUDAPESTEN

Keckeméti-utca 6. sz. alatt.